

Het Parool 25/03/08

Een bezoeker na de 'persoonlijke performance' *Miniature*, met een rondgang door het gebouw van De Appel. FOTO KLAAS FOPMA

Eénpersoons afscheid van een bijzondere plek

De Appel verlaat het pand in de Nieuwe Spiegelstraat.

Deze week is er nog een laatste kunstproject, steeds voor één toeschouwer.

KEES KEIJER

Het gebouw is ontmanteld en verlaten. Op zolder is allerlei troep naar één kant van de ruimte geschoven. Een stuk tapijt, kartonnen dozen. Op de gang liggen lichtarmaturen. Noha uit Engeland neemt me mee door het gebouw. We nemen de lift naar de derde verdieping. Lopen door zalen waar ooit legendarische tentoonstellingen plaatsvonden. We komen ook op plekken waar het publiek niet of nauwelijks kwam.

Ik kijk rond en zie de ruimte op een andere manier dan ooit tevoren. Noha houdt wat *small talk* gaande, maar loopt langzaam maar gestaag door. Via een verborgen trappenhuis, waar het pleister van de wanden brokkelt, komen we beneden bij de kantoren. Een stuk lambrisering staat rechtop tegen de wand. Plotseling komen we bij een halfverduisterde ruimte met een toneeltje, een computer en een videoprojectie. En één stoel.

"Ik ga nu weg," zegt Noha. "Als de video is afgelopen, moet je het gebouw ook verlaten. Je mag elke route volgen, maar ik raad je aan om deze deur als eerste te nemen."

Kunstenaars David Weber-Krebs en Alexander Schellow hebben sinds 2006 gewerkt aan het project

Miniature. Een kunstperformance en theatervoorstelling – de makers spreken liever van een *event* – waarin de toeschouwer steeds in een ongebruikelijke positie wordt geplaatst. *Miniature* wordt telkens maar voor één persoon uitgevoerd.

Het Belgisch-Duitse duo heeft een opleiding gevolgd in literatuur, theater en beeldende kunst, en die elementen vinden we ook in dit project terug. Weber-Krebs: "*Miniature* is ontstaan voor het theater, waarin we sterk speelden met de verwachtingen van de toeschouwer. Voor De Appel hebben we de specifieke geschiedenis van het gebouw, een voormalige locatie van de Lippmann-Rosenthal Bank, gebruikt voor de video. Als de kijker alleen wordt gelaten in het grote gebouw en naar de video kijkt, realiseert hij zich de betekenis van deze specifieke plek."

De rondgang door het gebouw blijkt zorgvuldig geregisseerd, vertellen de makers achteraf. Zelfs de stofrestjes in het pand zijn minutieus aangebracht. Weber-Krebs en Schellow hebben bovendien allerlei effecten ingebouwd die de kijker niet ziet, maar onbewust waarschijnlijk wel ervaart. Ook de wat geforceerde conversatie met Noha blijkt expres. Schellow: "We willen dat de toeschouwer door het gebouw loopt alsof je door een landschap wandelt. Je volgt een route, praat wat en ziet intussen de omgeving."

"Toen we aan het project begonnen dachten we ook aan de geschiedenis van De Appel, waarin baanbrekende performances plaatsvonden. Maar deze performances stam-

men eigenlijk uit de jaren zeventig en tachtig, toen De Appel nog niet in de Nieuwe Spiegelstraat zat. Daarom richten we onze aandacht op een andere episode uit de geschiedenis van het gebouw."

De Appel was sinds 1992 gevestigd in de Nieuwe Spiegelstraat. Aanvankelijk kon het pand worden gehuurd voor een symbolisch bedrag, maar de huidige eigenaar vraagt een marktconforme huurprijs die voor de stichting te hoog is. De Appel is al maandenlang met de gemeente in onderhandeling over een verhuizing naar het pand Prins Hendrikkade 142, eigendom van stadsdeel Centrum.

Speciaal voor Paroollezers geeft de Appel tien kaarten weg voor *Miniature* op zaterdag 28 maart tussen 12 en 17 uur. Stuur een mail naar reservation@deappel.nl. De eerste tien inzenders ontvangen een mail met de tijd waarop zij verwacht worden voor hun persoonlijke performance.